

IN ASSVMPT. MARIAE 551

ficabit pater ministrū filij, qm̄ pro fideli ministerio ut
rā æternā retribuer, dicēs: Euge serue bone & fidelis,
& rel. Et tunc implebitur oratio saluatoris. Pater, da
ut sicut ego & tu unū sumus, ita & isti in nobis unū
sint: non æqualitate naturæ, sed participatione glo-
riæ. Ad quā nos adducere dignetur, qui cum patre &
spiritu sancto uiuit & regnat in secula seculorum. Amē.

LECTIO LIBRI

Ecclesiastici, omnibus festis diebus
beatæ uirginis dicatis commu-
nis, Ecclesiasti. XXIII.

Ab initio & ante secula creata sum, & us-
que ad futurū seculū non desinam. Er reli-

Lectionis huius capitulū, quod ex libro sapientiæ, sumptu cognoscitur, specialiter laudē ē ter-
næ dei sapientiæ, per quē omnia creata sunt,
cōmēdare uide. Sed hīc particula à catholicis & eru-
ditis patribus in solennitate ppetuæ uirginis Mariæ,
de qua eadē dei sapientia carnē assumpit, ad legendū
ordinata est. Potest pars quædā illius nō incongrue
eidē dei genitrici aptari, q ab ipa dei sapientia talis cre-
atā, ut p illā ad redimēdā humanā naturā dei filius
sine humana cōcupiscentia crearet. Quid em̄ absurdū, qdve contrariū est, si hoc qd ait, In omnibus re-
quiem quæsumi et in hereditate dñi morabor,
dei genitrici conuenire dicamus! ipsa quippe in omni-
bus requiē quæsumuit, quæ ut in requie sempiterna pa-
trem inuenire posset, prima oīm virginitatē suam
sine macula seruare deuouit, sicut angelo Gabriel dō
MM. iiiij

552 IN ASSUMPTIONE BEA.

mini conceptionē nuncianti respōdit: Quō fiet istud,
 qm̄ uirum non cognosco? .i. ne cognoscere disposui,
 Ilsa in hæreditate dñi morata est, que non peccando
 à possessiōe dñi discessit, sed integrā suam animam
 à concupiscentia, & carnem à corruptione seruans,
 portio hæreditatis dei effecta est, cantans cum pphe-
 ta & dicens: Etenim hæritas mea præclara est mihi,
Cuius personę cōuenire uidet quod sequitur. Tunc
præcepit & dixit mihi creator omnium, & q̄ creauit
me, reguit in tabernaculo meo.] Quis aut̄ creator
 oīm credendus sit, Iohannes in euangelio declarat, q̄
 cum dixisset, In principio erat uerbum, & uerbū erat
 apud deū, adiecit: Omnia per ipsum facta sunt, & sine
 ipso factū est nihil. Et Daud: Oia in sapientia fecisti.
 Iste igitur creator oīm in eius tabernaculo requieuit,
 qñ uerbum dei p̄ quod oia facta sunt, ut hō uerus fieri
 ret, intra uirginis uteri carnē suscepit. Quapropter cesi
 set latrare Manichæus heretico grunniunti p̄sumptio-
 nis, q̄ ausi sunt dicere Christū ex uirgine uera noui assumu-
 p̄isse carnem. Dicat aut̄ ipsa dei sapientia in gloria uir-
 ginis: [Qui creauit me, reguit in tabernaculo meo]
 & dixit mihi, in Iacob inhabita, & in Israel hæredita-
 re. Iacob, q̄ supplantator interpretatur, illorū signifi-
 cat actiōes, q̄ ut in uirtutibus animæ, p̄ficere ualeat,
 uiriliter uiuere, blandimēta calcant. In illis ergo ha-
 bet dei sapientia habitaculū, q̄ uitia supplaniātes, hoc
 hñt in ope, qđ Iacob signat in nose. Sicut ipse dicit in
Apocalypsi: Et inhabitabo in illis, & in ambulabō Is-
 rael uero idē Iacob appellatus est, postquā angelum
 superans, deum uidere meruit, unde merito uir uidēs
 deum interpretatur. Igitur post supplaniationē ui-
 torum, ad cōtemplationē dei tendēs anima, hæredi-

tas efficitur dei sapientiae. i. Christi, iuxta illud Apo-
stoli: Hæredes quidem dei, cohæredes autem Christi. Iube
in nihilo minus & in electis mittere radices, id est, co-
gitationum suarum semina illorum mentibus occul-
ta inspiratione immittere, quos nouit fructum boni
operis germinare. Non ergo in reprobis, sed in elec-
tis radices mittit, in quorum cordibus ita radicibus
spiritualibus bona ligatur uoluntas, ut antequam ad
maturitatis fructum perueniat, non arescant. Sed q
modo cunctes & flentes mittunt semina sua, in furo-
re uenientes, uenient cum exultatione portantes ma-
nipulos &c. a pio iudice audientes. Venite benedicti
patris mei, percipite regnum quod uobis paratum est &c.
Esurui enim, & dedistis mihi manducare &c. Sequitur:
Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata
militer requieui, & in Ierusalæ potestas mea. Sion in
ipsa Ierusalem posita est, non solum ad defensionem
munitior, sed etiam ad contemplandum sublimior,
unde cognitus speculum uel speculatio interpretatur.
Cuius nominis iinterpretatio congruit ecclesia, quæ
ne inuisibiliu[m] hostium insidijs pateat, superior per
spirituale desiderium petat, atque caelestia per mentis
munditiam contemplatur, orans cum propheta & di-
cens: Esto mihi domine turris fortitudinis. Ciuitas
autem sanctificata sancta ecclesia est, que ab illo sancti-
ficari se optat, cui quotidie in oratione dicit: Sanctifi-
ce me no[m]en tuu[m], considerans sollicite admonitionem
domini, dicentis: Sancti estote, quia ego sanctus
sum deus uester. In ciuitate ergo sanctificata dei sa-
pientia requiescit, quia in illorum mentibus requiescit,
qui sanctimoniam diligunt. Quod uero subditur,
[Et in Ierusalæ potestas mea] ad hoc pertinet, quia

quondam patrem in illorum cordibus teneret, qui uisitatem
 intime pacis toto affectu diligunt. Sequitur: [Ex tra-
 dicaui in populo honorificato, & in partes dei mei
 hereditas illius.] Populum honorificatum, populum
 dicit sanctum. Quia ut ait Apostolus, gloria, honor
 & pax in omnem animam hois operantis bonum. In
 tali ergo populo radicasse dicitur, qui non flatu ten-
 rationis uelut fauilla rapiuntur, sed firmiter in amore
 dei radicati perseverant, iuxta admonitionem Apo-
 stoli, dicentis: In charitate radicati & fundati, ut pos-
 sitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit logi-
 tudo, latitudo & sublimitas & profundus. Huius igit
 populi partes dei hereditas est, qui eius amori nil
 anteponunt, & in eius comparatione nihil caru aesti-
 mant, de quibus in lege dicitur: Tribui autem Leui non
 dabis hereditatem: Ego enim pars & hereditas illius. Et de quibus ait Psalmista: Beata gens cuius est
 dominus deus eius &c. Et ipse clamans dixit ad illum.
 Dominus pars hereditatis mea & calicis mei tu es &c. q.
 ergo tales sunt, ad perseverantiam tendere debent,
 unde & subditur: Et in plenitudine sanctorum deten-
 tio mea.] Plenitudo sanctorum, perfectio est opera.
 Plenitudinem habent, qui in bonis operibus consum-
 mantur, quam plenitudinem cōcedere nobis digne-
 tur, qui est benedictus in secula seculorum, Amen,

IN DIE SANCTO AS- sumptiōis deiparæ uirginis Mariæ. Lu. X.

In illo tempore intravit Iesus in quoda-
 dam castellum, & mulier quædam Marthana
 minecepit illum. Et reliqua,